

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא רותם קודלר עיאש

תובעים

1. פלונית

2. אלמונית

3. פלמונית

שלושתן ע"י ב"כ עו"ד אלדד שורק ו/או עו"ד ענת רואש

4. פלמוני - נמחק

נ ג ד

נתבעים

1. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ירון יטיב

2. הסוכנות היהודית לא"י

ע"י ב"כ עו"ד יצחק אבידני

3. רשות מקרקעי ישראל - נמחקה

באמצעות פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)

4. מושב XXX אגודה שיתופית

בענין

אלמוני ז"ל

המנוח:

פסק דין

לפני תובענה שהוגשה ע"י ארבעה אחים כנגד אחיהם מר פלוני (הנתבע מס' 1) למתן פסק דין הצהרתי שיצהיר כי מינויו של האחרון כ"כבן ממשיך" ביחס למשק מס' X במושב XXX בטל מעיקרו (VOID) וכי אביהם המנוח מר אלמוני ז"ל לא מינה אותו כ"בן ממשיך". כמו"כ התובעים עותרים להורות לנתבעים 2-4 למחוק את רישומו של הנתבע מס' 1 כבן ממשיך בספריהם ומכירת הזכויות במשק למרבה במחיר ולחלוקת התמורה בין יורשי המנוח על פי דין.

זהו סבב שלישי של הליכים משפטיים המתנהלים בנוגע לנכס נשוא המחלוקת, בהליכים קודמים נתנו פסק דין והחלטות הנוגעות למינויו של הבן הממשיך ומהווים את הרקע להגשת ההליך הנוכחי, כפי שעוד יתואר ויפורט בהרחבה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

בשים לב לכך שהשאלה העומדת להכרעה היא משפטית בעיקרה ונוגעת להליך מינויו של הנתבע כבן ממשיך, בעלי הדין נחקרו בחקירות קצרות, הוגשו סיכומים וכעת פסק דין זה יביא לסיום ההליכים בתיק שבכותרת.

רקע והשתלשלות העניינים

1. מר אלמוני ז"ל ששמו הקודם היה XXXXX (להלן: "המנוח") רשום כבעל מלוא זכויות "בר רשות" במשק מס' X (להלן: "המשק", "הנחלה") במושב XXX (להלן: "המושב" / "האגודה"), המעוגנות בהסכם התלת צדדי (להלן: "ההסכם התלת צדדי") עליו חתומות הנתבעות מס' 2-4 אשר תיקראנה בפסק דין זה: "הסוכנות", "הרשות" ו"האגודה".

2. הנתבע מס' 1 התגורר עם אביו המנוח החל מסוף שנות ה-90 ועד למועד פטירת המנוח, טיפל בו ואף מונה כאפוטרופוס על גופו ביום 29.10.2014.

3. ביום 24.7.2001 חתם המנוח על תצהיר בנוסח כדלקמן (להלן: "תצהיר מעביר"):

1. " אני הבעלים במשק X במושב XXXX, הכולל בית ושדות בשטח של כ-40 דונם (להלן: "המשק").
2. הנני מבקש כי בני, מר פלוני, ישמש במשק הנ"ל כ"בן ממשיך".
3. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת ונכון "

חתימת המנוח על גבי התצהיר אומתה ע"י עו"ד XXX (להלן: "עורך דין XXX").

4. ביום 15.7.2003 חתם המנוח על תצהיר נוסף בנוסח כדלקמן (להלן: "תצהיר מתנה"):

1. " אני הבעלים במשק X במושב XXX, הכולל בית ושדות בשטח של כ-40 דונם (להלן: "המשק").
2. הנני מעביר בזאת ללא תמורה את זכויותי במשק מס' X במושב XXX, הכולל בית ושדות בשטח של כ-40 דונם לבני, פלוני
3. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת ונכון "

חתימת המנוח על גבי התצהיר אומתה ע"י עו"ד XXX.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

5. ביום 28.3.2005 מונתה הקרן לטיפול בחסויים כאפוטרופא על ענייני הרכושיים של המנוח (להלן: "הקרן לטיפול בחסויים" / "האפוטרופא") והחל ממועד זה ועד למועד פטירת המנוח ביום 13.7.2017, טופלו העניינים הרכושיים ע"י האפוטי'.

6. **בסבב הראשון התנהל הליך בתמ"ש 8490/07** שעניינו תביעת המנוח באמצעות האפוטרופא לפסק דין הצהרתי שיצהיר על בטלות העברת הזכויות במשק לנתבע מס' 1 ללא תמורה.

ההליך התנהל בפני כבוד השופטת שרית גולן ז"ל ואין חולק כי התובעים לא היו לצד להליך.

ביום 25.10.2009 ניתן פסק דין, בהסכמת הצדדים לאותו הליך (המנוח באמצעות הקרן לטיפול בחסויים והנתבע מס' 1) לביטול הענקת המתנה בכפוף לכך שהנתבע מס' 1 יוכל להמשיך ולפעול לצורך הסדרת רישום זכויות במשק (להלן: "פסק הדין המקורי").

7. בפסק הדין המקורי נקבע כי הקרן לטיפול בחסויים תשתף פעולה, ככל שתידרש, ולא תתנגד לרישום זכויותיו של הנתבע מס' 1 כבן ממשיך ואף תשתף פעולה בחתימה על כל מסמך שתידרש חתימתה עליו כפועל יוצא מתצהירי המנוח, המצויים כיום בידי הנתבע ו/או בידי בא כוחו ו/או בידי אגודת XXX, על פיהם הצהיר החסוי כי הנתבע הינו בן ממשיך.

עוד נקבע בפסק הדין כי למען הסר ספק, הקרן לטיפול בחסויים לא תדרש לחתום על תצהירים נוספים בדבר היותו של הנתבע בן ממשיך והמסמכים עליהם תידרש לחתום יהיו רק מסמכים אשר יידרשו כפועל יוצא מהתצהירים שכבר נחתמו ע"י המנוח (ס' 4 ד' לפסה"ד המקורי).

8. לאחר מתן פסק הדין המקורי וסגירת התיק בתמ"ש 8490/07, הגישה הקרן לטיפול בחסויים בקשה למתן הוראות בדבר חתימה על מסמכים לצורך הכרה בנתבע מס' 1 כבן ממשיך במשק.

התקיים דיון ביום 10.10.2010 בפני כבוד השופטת שרית גולן ז"ל, בנוכחות הצדדים לאותו הליך וזאת מבלי שיתר ילדי המנוח צורפו כצד להליך ומבלי לקבל עמדתם על אף בקשת הקרן לטיפול בחסויים או דרישת ב"כ האפוטי' הכללית ובסופו של דבר נתנה החלטה

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

המאשרת לקרן לטיפול בחסויים לחתום על המסמכים הנדרשים על פי הגורמים המיישבים (להלן: "ההחלטה המשלימה").

9. ביום 13.3.2011 נרשם הנתבע מס' 1 כ"בן ממשיך".

10. בסבב השני התנהל בפני הליך בתמ"ש 1608-09-12 שעניינו תביעה שהוגשה ע"י ארבעת ילדי המנוח (שכאמור לא היו צד להליך הקודם), לביטול פסק הדין המקורי.

11. ביום 8.12.2015 ניתן פסק דין הדוחה את עתירת התובעים בתמ"ש 1608-09-12 לביטול פסק הדין המקורי (להלן: "פסק הדין השני").

12. התובעים הגישו ערעור לבית המשפט המחוזי בעמ"ש 46168-01-16 והצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט כדלקמן:

" האמור בפסק הדין המקורי ובפסק הדין השני לא יהווה מעשה בי דין, השתק עילה או פלוגתא, אשר יהא בהם לחסום דרכם את התובעים להגיש תובענה במישור מינוי בן ממשיך ולטעון בגדרה טענותיהם כשם שלא יהא בכך למנוע או לחסום מהנתבעים מלהעלות טענותיהם ביחס לכך, לרבות טענת הנתבע מס' 1 כי אם תוגש תובענה לביטול בן ממשיך יכול והוא יטען כי חוזרת על כנה עמידתו על הסכם המתנה שבשעתו בוטל בהסכמה בפסק הדין המקורי. "

הצדדים קיבלו המלצת בית המשפט וניתנו להסכמות תוקף של פסק דין.

13. כעת, (בסבב שלישי) התובעים נקטו בהליך שבכותרת ובמסגרתו עותרים למתן פס"ד הצהרתי שיצהיר כי מינוי הנתבע מס' 1 כ"בן ממשיך" במשק על פי פסק הדין המקורי והחלטה מיום 10.10.2010, בטל מעיקרו.

מובהר כבר עתה כי בסבב ההליכים הנוכחי, התיק שבכותרת הינו הליך היחיד התלוי ועומד להכרעה, בקשר לזכויות במשק נשוא המחלוקת ולא הוגשו הליכים נוספים מטעמו של מי מהצדדים על אף שלא נחסמה בפניו האפשרות להעלות טענותיהם ביחס לכך. לאור האמור בפסק דין זה נדרש בית המשפט להכרעה בשאלה עיקרית אחת הנוגעת לתוקפו של הליך מינוי הנתבע כבן ממשיך.

14. תובע מס' 4 ביקש שלא להיות צד להליך ובהחלטה מיום 4.12.2017 נמחק תצהיר האמות שהוגש מטעמו, אך בהחלטה מיום 25.1.2018 הוריתי על צירוף להליך של עו"ד אורן צורן,

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

אשר מונה כמנהל המיוחד בהליך פשיטת רגל בעניינו של התובע מס' 4 (להלן: "המנהל המיוחד").

טענות הצדדים

15. טענות התובעות מס' 1-3

א. לטענת התובעות המנוח לא מינה את הנתבע כבן ממשיך על פי הוראות ההסכם התלת צדדי ונהלי רמ"י, הסוכנות והאגודה.

ב. התובעות טוענות כי עמדת הסוכנות ורמ"י נחרצת כי עד למועד פסק הדין המקורי, לא מולאו הדרישות למינוי בן ממשיך. לא ניתנו אישורי האגודה, הסוכנות ורמ"י למינוי בן ממשיך ולמעשה הנתבע לא מונה כבן ממשיך ולא נרשם כבן ממשיך בספריהם.

ג. התובעות טוענות כי מכתב ההגנה שהוגש מטעם הסוכנות היהודית בהליך הקודם ניתן ללמוד כי המסמכים עליהם נדרשה האפוטרופא לחתום בשם המנוח לאחר מתן פסק הדין המקורי, שונים בתכלית מתצהיר המעביר הלאקוני עליו הוחתם המנוח.

ד. לטענת התובעות, תצהיר המעביר אינו בגדר התחייבות בלתי חוזרת למינוי בן ממשיך בעוד שבמסמכים שהאפוטרופא חתמה הם אלו שייצרו את מינוי בן הממשיך ובהם נרשם במפורש כי "ידוע לנו כי מדובר בהתחייבות בלתי חוזרת ואנו קיבלנו ייעוץ משפטי מעורך דין בעניין המינוי ומשמעותו".

ה. התובעות סומכות טענתן גם על תעודת עובד ציבור שהוגשה בהליך קודם מטעם הסוכנות במסגרתה הבהירה נציגת הסוכנות הגב' שוקר כי לצורך מינוי "בן ממשיך" נדרש בעל הזכות למלא ולחתום על שורה של מסמכים, שרק עם החתימה עליהם ואישורם ע"י הסוכנות ימונה בן ממשיך, כאשר לטענת התובעות התצהיר עליו הוחתם המנוח אינו חלק ממסגרת המסמכים הנדרשים לצורך מינוי בן ממשיך.

ו. התובעות מציינות כי נציגת הסוכנות הבהירה כי הסוכנות לא הייתה ממנה את הנתבע כבן ממשיך על פי תצהיר בן ממשיך עליו הוחתם המנוח.

ז. התובעות טוענות כי התצהיר עליו הוחתם המנוח אינו עונה על הדרישות המהותיות הקיימות בכתב ההצהרה עליו נדרש מתיישב לחתום על פי הוראה 55 של האגף החקלאי ברמ"י.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

ח. התובעות טוענות כי לא הושלמו ההליכים למינוי "בן ממשיד" בגורמים המיישבים, הנתבע לא מונה כבן ממשיד ולא נרשם כבן ממשיד בסוכנות, ברמ"י ובאגודה ופרט לחתימה על התצהיר, המנוח לא נקט בפעולות הדרושות לצורך קביעת הנתבע כבן ממשיד ורישומם בגורמים המיישבים.

ט. התובעות מציינות כי מינוי "בן ממשיד" במוסדות המיישבים אינו רישום פרוצדורלי גרידא אלא רישום מהותי-קונסטטוטיובי.

י. התובעות מציינות כי במשך שנים עד למועד פסק הדין המקורי הנתבע לא נרשם כבן ממשיד באגודה, לא עבר את הליך רישומם כבן ממשיד באגודה, לא בנה יחידה במשק, לא עיבד את החלקות ולא התנהל כבן ממשיד בנחלה.

יא. לטענת התובעות הוראת בית המשפט בפסק הדין המקורי היא זו שיצרה את המינוי, מינוי שלא היה קיים לפני שניתן פסה"ד והמסמכים עליהם חתמה האפוטרופא והנדרשים על פי הוראת האגף אינם פועל יוצא של תצהיר עליו הוחתם המנוח אלא מסמכים היוצרים את מינוי בן ממשיד בלעדיתם אין.

יב. התובעות טוענות כי מעבר לכך אין להתעלם מהנסיבות החיצוניות המפריכות מינוי "בן ממשיד", כאשר לטענתם הרקע לחתימה על התצהיר היה מצבו הכלכלי של הנתבע, היותו פושט רגל, מגוריו בבית המנוח משנת 1999 ופעולותיו בנכסי וכספי המנוח לצרכיו האישיים. כל אלה לטענתם מוכיחים כי החתמת המנוח על תצהיר העברה ותצהיר המתנה נעשו כחלק מניסיונות הנתבע לנכס לעצמו את נכסי אביו המנוח.

יג. התובעות מוסיפים וטוענות כי מינוי בן ממשיד לא נתמך בראיות חיצוניות, הנתבע התגורר בבית המנוח, היום אינו מתגורר שם, לא נרשם כבן ממשיד באגודה, לא בנה בית בסמוך לבית אביו, לא השקיע בנחלה, לא עסק בחקלאות, לא הפעיל את המשק החקלאי ולמעשה משכיר את האדמות לצד שלישי.

יד. התובעות טוענות כי אין בביטול מינויו של הנתבע כבן ממשיד כדי להעמיד בתוקפו את תצהיר המתנה כפי שהנתבע מנסה לטעון. לטענתם, תצהיר המתנה כמו תצהיר בן ממשיד אינו תצהיר בלתי חוזר, לא הוגש לרמ"י ולא אושר על ידה, לא נרשם בספריה ולמעשה חסר תוקף.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

16. המנהל המיוחד שמונה במסגרת הליך פשיטת רגל בעניינו של התובע מס' 4 מצטרף לסיכומים שהוגשו מטעם ב"כ התובעות מס' 1-3.

17. טענות הנתבע מס' 1

א. כבר ברישא לכתב ההגנה טוען הנתבע כי מינויו כבן ממשיך נעשה טרם מונה למנוח אפטרופוס. לטענתו, המנוח חתם עוד ביום 24.7.2001 על תצהיר מעביר בפני עו"ד XXX וביום 15.7.2003 הקנה לו את הנחלה ללא תמורה וזאת לאחר שעבר בדיקה פסיכיאטרית בבית חולים XXXX הקובעת כי המנוח היה כשיר לצוות רכושו.

ב. הנתבע טוען כי לאחר שנחתמו תצהיר העברה ומסמכים נלווים לתצהיר, פנה למוסדות אך לטענתו, לא ניתן היה להשלים את רישום הבן הממשיך עקב חוב למשקם, שפירעונו מהווה תנאי ראשוני להליך הרישום והמשקם העמיד את הנכס לכינוס עקב החוב.

ג. הנתבע מציין כי ניהל מו"מ עם המשקם בעניין החוב והושג הסכם המאפשר לו להעביר את המשקם על שמו תוך התחייבות לשלם את החוב חצי שנה ממועד ההעברה.

הנתבע טוען כי לא פעל להעברת המשקם על שמו על אף שיכול היה לעשות כן ושיתף את הקרן לטיפול בחסויים במתרחש על מנת לנסות לפתוח את בעיית החוב למשקם, אך האחרונה בחרה להגיש תביעה לביטול המתנה (לטענת הנתבע אך ורק על פי דרישת התובעים) והתנהל ההליך בתמ"ש 8490/07 (ס' 20-21 וס' 29-31 לסיכומים).

ד. הנתבע טוען כי למעשה זהו גלגול שלישי של הליכים בו נוקטים התובעים על מנת לנשל אותו מהמשקם אותו זכאי לקבל מכוח מינויו כ"בן ממשיך" ומכוח מתנה שהוקנתה לו ע"י המנוח, עוד בחייו.

ה. הנתבע מציין כי הקרן לטיפול בחסויים ביקשה לבטל את תצהיר המתנה על מנת להבטיח את רכוש המנוח, שכן לכאורה הענקת המשקם במתנה בחיי המנוח היה בה כדי להוות פגיעה בקניינו.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

ו. הנתבע טוען כי הסכים לביטול המתנה שהוענקה לו בתנאי מפורש כי האפוטרופא על עניינו הרכושיים של המנוח תחתום על כל המסמכים הנדרשים לצורך רישומו כבן ממשיך.

ז. הנתבע מציין כי ביום 27.2.2011 אושר כבן ממשיך על פי כל הנהלים והכללים הנהוגים בסוכנות היהודית ומפנה לכתב ההגנה שהוגש מטעם הסוכנות שם צוין כי הסוכנות פעלה לרישום מינוי בן ממשיך לאחר שהומצאו לה המסמכים הדרושים על פי נהליה.

ח. הנתבע טוען כי טיפל באביו המנוח מאז שנת 1999 ועבר להתגורר עמו לבקשת אחיותיו, לאחר שתובע מס' 1 נאלץ לעזוב את הבית על מנת לרצות עונש מאסר לתקופה ממושכת.

ט. הנתבע אינו מכחיש טענת התובעות כי הוכרז כ"פשוט רגל", אולם טוען כי השקיע מאות אלפי שקלים לשיפוץ בית המנוח ותשלום למשקם, מאחר והבית לא היה ראוי למגורים. לטענתו, אחיותיו קבלו ממשרד הביטחון כספים בגובה 26,000 לצורך שיפוץ בית המנוח אך הבית לא שופץ על ידן ואין כל זכר לכספים שהתקבלו (בס' 11 לסיכומים הנתבע מציין כי מדובר בשנת 1994 וכי הכספים הופקדו בחשבון המנוח שבו התובעות היו מיופות כוח).

י. **בסיכומים הנתבע מוסיף ומציין** כי השקיע סכום של כ- 260,000 ₪ בשיפוץ הבית, חידש ספר התורה של המנוח ורכש עבורו תשמישי קדושה, כורסת טלוויזיה ומשכיר שמיעה בעלות כוללת של 50,816 ₪. הנתבע מבהיר כי בתקופה הרלוונטית מצבו הכלכלי היה טוב, שכן לטענתו בשנת 1994 זכה בהגרלת הטוטו בסכום של 160,000 ₪, בשנת 1995 קיבל סכום חודשי בגובה 10,000 ₪ מהמל"ל בעקבות שיקום לאחר שעבר תאונת עבודה וכן כספים נוספים להם היה זכאי ואשר הופקדו בחשבון המנוח.

יא. **עוד הנתבע מוסיף וטוען בסיכומים** כי החל משנת 2001 משלם הוצאות הארנונה בגין במשק באמצעות הוראת קבע לאחר שנוצר חוב בגובה 56,000 ₪ בעטיו של התובע מס' 4 וכן שילם מכספו 21,997 ₪ על חשבון חוב למשקם בסך כ- 60,000 ₪.

טענות אלה שהועלו ע"י הנתבע אך בשלב הסיכומים לא נוגעות למחלוקת בין הצדדים בעניין תוקפו של מינוי בן ממשיך ולפיכך אינן רלוונטיות לצורך ההכרעה בשאלה המשפטית העומדת להכרעה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

יב. הנתבע מציין כי עו"ד YYY שערך צוואה עבור המנוח ביקש לדעת האם הוא כשיר לחתום על צוואתו מבחינת בריאותו הנפשית וביום 17.12.2003 נערכה חוות דעת רפואית ע"י הפסיכיאטרית המומחית שטיפלה במנוח, ד"ר XXXX, הקובעת כי מבחינה קוגניטיבית קיימת ירידה, אך באופן כללי הרושם שהוא מבין את נושא הצוואה, גיבש לעצמו דעה לגבי חלוקת הרכוש והחלטותיו מבוססות על מניעים מציאותיים והוא יכול לחתום על צוואתו.

יג. הנתבע טוען כי במסגרת ההליך שהתנהל בתמ"ש 1608-09-12 כי לא רק שהתובעים ידעו היטב על קיום ההליך אלא אף היו שותפים פעילים לכל אורכו, קיבלו מסמכים הנוגעים לדבר, לרבות החלטות שיפוטיות ופרוטוקולים חסויים בזמן אמת וללא אישור בית המשפט.

יד. לטענת הנתבע, ככל שיבוטל פסק הדין המורה על מינויו כבן ממשיד, מטבע הדברים יבוטל התנאי להעברה ועל כן הוא עומד על קיום המתנה שנתנה לו, שכן ביטול המתנה נעשה בתנאי אחד ויחיד כי יירשם כבעל זכויות בן ממשיד במשק.

תביעה זו עוסקת בתוקפו של רישום מינוי הנתבע כבן ממשיד ולא בביטול פסק הדין מיום 25.10.09 או בביטול הסכמות שאושרו ע"י ביהמ"ש בתמ"ש 8490-07 אשר כאמור התובעים לא היו צד לו. בהעדר הליך מתאים בית המשפט לא נדרש במסגרת הליך זה לקבוע מסמרות לענין תקפות תצהיר המתנה מיום 15.7.2003.

18. עמדת הסוכנות היהודית

א. הסוכנות היהודית ציינה כי מדובר בסכסוך משפחתי אשר היא אינה צד לו וכי תכבד כל החלטה של בית המשפט, בכפוף לכלליה ונהליה והוראות ההסכם התלת צדדי.

ב. בתגובה פורטו נתונים ביחס למשק נשוא הסכסוך המהווה חלק ממשבצת המקרקעין של המושב, אשר חל עליה הסכם שכירות תלת צדדי, שנכרת בין המנהל (בעל הזכויות בקרקע), הסוכנות (השוכרת) והאגודה (בעלת זכויות ברשות).

ג. זכות ברשות של המתיישב במשקים השונים הינה זכות אישית- חוזית, להבדיל מזכות קניינית, אשר עבירותה מוגבלת, כפי המפורט בהסכם התלת צדדי.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

ד. על פי רישומי הסוכנות, הזכויות במשק בתחילה היו רשומות על שם המנוח ואשתו XXXX ז"ל. ביום 12.12.2010 נתנה הודעת הסוכנות על מסירת נחלה ע"ש המנוח אגב פטירת אשתו וביום 13.3.2011 ניתן אישור המנהל להעברת הזכויות ע"ש המנוח.

ה. עוד על פי רישומי הסוכנות, ביום 10.1.2011 פנה בא כוח הקרן לטיפול בחסויים בבקשה לחתום בשם המנוח על המסמכים הדרושים לצורך העברת הזכויות במשק ל"בן ממשיך", המסמכים נחתמו וביום 27.2.2011 הודיעה הסוכנות למנהל על קביעת הנתבע מס' 1 כ"בן ממשיך" במשק. ביום 13.3.2011 הודיע המנהל לסוכנות כי רשם בפניו את דבר מינויו של הנתבע, כ"בן ממשיך".

ו. הסוכנות מבהירה כי מינוי בנים ממשיכים כיום נעשה בהתאם להוראת 55 האגף החקלאי של הרשות.

ז. הסוכנות מאשרת כי עד למועד מינוי הקרן לטיפול בחסויים כאפורופוא על רכוש המנוח, לא נעשתה פניה לסוכנות למינוי בן ממשיך בנחלה.

ח. הסוכנות חוזרת ומציינת כי מותרת את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט בהתאם לנהליה וכלליה ובהתאם ובכפוף להוראות החוזה המשולש וכללי ונהלי הרשות.

19. עמדת רשות מקרקעי ישראל (רמ"י)

א. בפתח הדברים הרשות מבהירה כי נכון להיום הזכויות בנחלה רשומות ע"ש המנוח וכי הרשות רשמה את מינויו של הנתבע כבן ממשיך בהתאם להודעת הסוכנות משנת 2011.

ב. הרשות מציינת כי מינוי בן ממשיך נעשה אצל הסוכנות ומאושר ע"י האגודה והודעה בדבר המינוי נמסרת לרשות שמצידה רושמת את ההודעה בספריה.

ג. עוד מציינת הרשות למען שלמות התמונה, כי בבירור שנעשה מול הסוכנות עולה כי עד לכתיבת התגובה (תאריך 15.10.2017) לא נעשתה כל בקשה להעברת זכויות במשק ולמימוש המינוי.

ד. הרשות טוענת כי ביום 15.8.2007 ניתן במסגרת תמ"ש 8490/07 צו מניעה זמני האוסר על הנתבע לבצע כל פעולה בנוגע לנחלה עד למתן החלטה אחרת, בתיק הרשות לא נמצאה כל

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

החלטה אחרת לעניין צו המניעה ולפיכך ההערה בדבר צו המניעה עדין רשומה בספרי הרשות.

ה. הרשות טוענת כי מדובר בסכסוך הנעוץ ברובד היחסים הפנימיים בין הצדדים אשר היא אינה צד לו ולפיכך משאירה את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט בכפוף להחלטות ונהלי הרשות, כפי שפורט בהרחבה בתגובתה.

ו. בהחלטה מיום 8.2.2020 נמחקה הרשות מההליך על פי בקשתה.

דיון והכרעה

20. המקור הנורמטיבי להכרעה בשאלת מעמדו של הנתבע כ"בן ממשיך" כלפי המוסדות המיישבים מצוי ב"הסכם המשולש", שנחתם בין הסוכנות, הרשות ומושב XXX אשר אין חולק כי חל בענייננו.

21. לענין העברת זכות לבן ממשיך אגב פטירת בר הרשות בנחלה קובע סעיף 20 (ה)(1) להסכם המשולש כי:

" במקרה של פטירת חבר האגודה או מתיישב ביישוב תחולנה ההוראות הבאות בדבר מסירת זכויות השימוש בנחלה ו/או במשק העזר שבשימוש. למען הסר ספק, מוצהר ומוסכם בזאת כי אין באמור בסעיף זה לשנות את מהות זכויותיו של חבר אגודה כזכויות בר רשות בלבד שאינן חלק מעיזבונו ואין באמור בסעיף זה כדי לשנות את מעמדו של חבר האגודה כבר רשות לכל דבר ועניין;

(1) במקרה של פטירת חבר אגודה או מתיישב ביישוב יועברו כל זכויותיו בנחלה לבן/ בת זוג שנותר בחיים. באין בן/ בת הזוג לחבר האגודה או למתיישב ביישוב שנפטר יועברו כל זכויותיו לנחלה לבן ממשיך שנקבע על ידי ההורים ושאושר על ידי המיישבת. באין בן ממשיך כאמור יועברו כל הזכויות בנחלה בהתאם לעקרונות הקבועים בסעיף 114 לחוק הירושה.

"

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

22. תקנה 3 א' לתקנות האגודות השיתופיות (חברות) תשל"ג-1973, מסדירה את מוסד "הבן הממשיך".

תקנה 1 (א) מגדירה בן ממשיך כדלקמן:

" **בן ממשיך** – בן אחד בלבד, או בן מאומץ אחד, או נכד אחד של בעל משק, לרבות בן זוגו, המחזיק בעצמו או יחד עם הוריו מכוח הסכם עם הוריו או מכוח התחייבות בלתי חוזרת לכתב של הוריו, או מכוח ירושה, במשק חקלאי, כבעל, כחוכר, כחוכר משנה, או כבר רשות לתקופה בלתי קצובה או לשנה לפחות של מוסד מיישב והאגודה או של האגודה כשאינן מוסד מיישב. לענין זה, "הורים" – לרבות אחד מהם במקרה שהשני חדל להיות בעל זכויות במשק החקלאי או נפטר. "

23. ביום 18.2.1997 פורסמה הוראה 55 של האגף החקלאי הקובעת כי מינויו של בן ממשיך ייעשה בהגשת "טופס התחייבות בלתי חוזרת" מההורים על ידם וע"י הבן ההמשיך, החתום ע"י האגודה כממליצה וע"י הסכונות כמאשרת, בצירוף הודעת הסוכנות על קביעת בן ממשיך לרשות.

כפי שעולה מכתב ההגנה שהוגש ע"י הרשות, לפי הוראה 55 הנ"ל, מימוש המינוי (העברת הזכויות בפועל לבן הממשיך) ניתן לביצוע אחרי מות שני ההורים, כאשר העברת הזכויות מתבצעת בכפוף להחלטות מועצת מקרקעי ישראל ונהלי הרשות ובכלל זה ההחלטות והנהלים שעניינם שמירה על שלמות הנחלה (עיקרון אי פיצול נחלה).

24. ולעניינו,

הוראות פסק הדין המקורי מיום 25.10.2009 קובעות באופן חד משמעי כי הנתבע יוכל להמשיך ולפעול לצורך קבלת ו/או רישום זכויותיו במשק כבן ממשיך וזכויותיו כבן ממשיך תירשמה ככאלה "אם יהא בידי המסמכים שמחזיק הנתבע ו/או המצויים כיום במושב XXX כדי לתמוך בטענתו של הנתבע, כי הוא זכאי להירשם כבן ממשיך" (ס' 3 לפסה"ד המקורי).

ביחס לפעולות שעל האפוטרופא לבצע לצורך השלמת רישום זכויותיו של הנתבע כבן ממשיך נקבע בסעיף 4 לפסה"ד כי:

"הקרון לטיפול בחסויים תשתף פעולה, ככל שתידרש, ולא תתנגד לרישום זכויותיו של הנתבע כבן ממשיך ואף תשתף פעולה בחתימה על כל מסמך שתידרש חתימתה עליו כפועל יוצא מתצהירי החסוי, המצויים כיום בידי הנתבע ו/או בא כוחו ו/או בידי אגודת XXX, על פיהם הצהיר החסוי כי הנתבע הינו בן ממשיך, וזאת בכפוף לתנאים כדלקמן:

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

א. ...

ב. ...

ג. ...

ד. למען הסר ספק, הקרן לטיפול בחסויים לא תדרש לחתום על תצהירים נוספים בדבר היותו של הנתבע בן ממשיך והמסמכים עליהם תידרש לחתום יהיו רק מסמכים שיידרשו

כפועל יוצא מהתצהירים שכבר נחתמו ע"י החסוי.

25. פסק דין לא כולל סעד הצהרתי, לא מצהיר על שום זכות שלא הייתה קיימת ערב נתינתו ולא יוצר "יש מאין".

פסק הדין המקורי קובע כי הנתבע יכול להשלים הליך רישומו של בן ממשיך, אם וככל שהמסמכים שיש בידו נכון לאותו מועד, תומכים בטענה כי הוא זכאי להירשם כבן ממשיך.

לפיכך יש לבחון אלו מסמכים נחתמו ע"י המנוח לפני מינויה של הקרן לטיפול בחסויים כאפוטר' על רכושו והאם די במסמכים אלו כדי לתמוך בטענת הנתבע כי הוא זכאי להירשם כבן ממשיך?

במקרה דנן אין חולק כי המסמך היחידי שנחתם ע"י המנוח היה תצהיר מעביר מיום 24.7.2001.

במסגרת הליך זה בית המשפט לא נדרש לשאלת כשירות המנוח לחתום על המסמך במועד בו נחתם ע"י המנוח, אלא לצורך בחינת השאלה :

האם היה די ב"תצהיר המעביר" לצורך הסדרת זכויותיו של הנתבע כ"בן ממשיך" ?

אם התשובה לשאלה זו חיובית והמסמכים שנחתמו ע"י האפוטרופא בשם המנוח הם פועל יוצא מהתצהיר שכבר נחתם קודם לכן ע"י המנוח, הרי שרישום זכויות הנתבע כבן ממשיך נעשה

על פי הכללים המקובלים ולפיכך שריר וקיים. במקרה כזה אין מקום לבטל את מינוי הנתבע כבן ממשיך או להורות כי מדובר במינוי בטל מעיקרו ודין התביעה לסעד הצהרתי להידחות.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

אם התשובה לשאלה זו תהא שלילית, הרי שהנתבע לא היה זכאי לכתחילה להירשם כ"בן ממשיך" על סמך התצהיר הנ"ל ולפיכך יש להיעתר למתן פסק דין הצהרתי שיצהיר כי מינויו של הנתבע כ"בן ממשיך" מכוח פסק הדין המקורי והחלטת בית המשפט מיום 10.10.2020, בטל מעיקרו.

26. התשתית העובדתית, המשפטית והראייתית שהונחה בפני, מביאתני למסקנה כי מינויו של הנתבע כ"בן ממשיך" מכוח פסה"ד המקורי וההחלטה המשלימה, בטל מעיקרו.

השתלשלות העניינים כפי שהתרחשה על פני ציר הזמן מלמדת כי במועד בו ניתן פסק הדין המקורי לא היה די במסמך היחיד שנחתם ע"י המנוח נכון לאותה עת כדי להסדיר מינויו של הנתבע כבן ממשיך ולא בכדי נדרשה האפוטרופא לחתום על מסמכים חדשים לצורך הסדרת הליך רישום זכויותיו של בן ממשיך.

הוראות פסק הדין המקורי מלמדות כי הקרן לטיפול בחסויים לא הייתה רשאית לחתום על תצהירים נוספים אלא רק על מסמכים שיידרשו כפועל יוצא מתצהירים שכבר נחתמו ע"י המנוח. בפועל, התברר כי נדרשו מסמכים נוספים לחתימת המנוח לצורך קבלת אישורי הגורמים המיישבים ולפיכך מספר חודשים לאחר שניתן פסה"ד המקורי, הקרן לטיפול בחסויים פנתה שוב לבית המשפט שהוציא תחת ידו את פסה"ד בבקשה למתן הוראות במסגרתה עתרה לקבלת אישור לחתום על מסמכים נוספים שנדרשו לצורך הסדרת הליך רישום זכויות של בן ממשיך. מדובר במסמכים הנדרשים ע"י הסוכנות בהתאם להוראה 55 של האגף החקלאי.

בהליך שהתנהל בעניין בקשת האפוטרופא ואין חולק כי התובעים לא היו צד לו על אף שלא יכולה להיות מחלוקת כי היו בעלי ענין, לא נדרשה עמדת הגורמים המיישבים ולא נבחנה השאלה האם אכן מדובר ב"מסמכים משלימים" או שמא ב"מסמכים מהותיים", מסמכים חדשים היוצרים זכות של "בן ממשיך" אשר לא הייתה נוצרת אלמלא נחתמו אותם מסמכים.

27. במקרה דנן התובעים הוכיחו כי לאחר שניתן פס"ד המקורי התנהל הליך שלמעשה נועד להסדיר מינויו בן ממשיך ולא השלמת רישום זכות שכבר התגבשה במועד מוקדם יותר.

28. ביום 23.3.2010 הגישה האפוטרופא הקרן לטיפול בחסויים בקשה למתן הוראות לצורך חתימת מסמכים שהועברו ע"י הנתבע לחתימתה בהתאם להוראת אגף 55 וכוללים: הצהרה

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

והתחייבות המתיישבים למינוי כבן ממשיך, בקשה להעברת זכויות במגזר החקלאי והודעה לסוכנות בדבר מינוי בן ממשיך- **בקשה מס' 2 בתמ"ש 8490-07** (להלן: "בקשה לאישור פ").
לבקשה צורף פרוטוקול ועד האגודה מיום 15.11.2009 שבו צוין כי "הוחלט לקבל את פלוני כבן ממשיך במשק מס' X על פי פסיקת בית המשפט לענייני משפחה מתאריך 25.10.2009 תמ"ש 8490/07".

ועד האגודה לא סומך החלטתו על תצהיר העברה ותצהיר זה לא נזכר בפרוטוקול אלא אך ורק על פסק הדין המקורי שניתן ביום 25.10.2009, אשר כאמור לא יוצר זכות של "יש מאין".

תוכנו, מהותו וטיבו של תצהיר המנוח מיום 24.7.2001

29. בהליך הקודם שעניינו "בקשה לאישור פעולה" לא נבחן טיב המסמך שנחתם לכאורה ע"י המנוח בשנת 2001, בית המשפט לא נדרש לשאלת תקפות "תצהיר מעביר" ולשאלת כשירות המנוח לחתום על המסמך, על אף שנושאים אלו הועלו ע"י הקרן לטיפול בחסויים ו/או ע"י בא כוח האפוטרופוס הכללי (ראה טענות ב"כ הקרן לטיפול בחסויים בעמ' 1 לפרוטוקול דיון 10.10.2010 שורות 17-19 וטענות ב"כ האפוטרופוס הכללי בעמ' 2 שורות 13-18).

בית המשפט לא נדרש להכריע בסוגיות אלו והניח כי מדובר במסמך שנחתם בידי עורך דין ויש בכך כדי לתמוך בטענת הנתבע כי הוא זכאי להירשם כבן ממשיך.

משהושגה הבנה כי המסמכים הנוספים ייחתמו ע"י האפוטרופא כנדרש לצורך השלמת הליך רישום זכויות בן ממשיך, הצדדים לאותו הליך לא עמדו על הכרעה בשאלות כגון דא. ויוזכר, לא נדרשה קבלת עמדת יתר ילדי המנוח על אף שמדובר בתוצאה שהיה ידוע כי יש לה השלכות לגבי היקף עזבונו.

כך צוין בהחלטת בית המשפט מאותו מועד ביחס ל"תצהיר מעביר" :

" **התצהיר נחתם בפני עו"ד XXX, אין המדובר במסמך שנחתם כלאחר יד, אלא בתצהיר שנחתם בפני עורך דין, באותו מועד נחתם אף תצהירו של הנתבע עצמו, מסמכים אלו יש בהם כדי לתמוך בטענתו של הנתבע כי הוא זכאי להרשם כבן ממשיך, אלא שאין די במסמכים אלו, ולפיכך הסכימו הצדדים כי על מנת להשלים הרישום על פיו הנתבע יהא זכאי להרשם כבן ממשיך, יש לחתום על כל המסמכים הדרושים על פי הוראת אגף חקלאי 55, מיום 18/2/97, ככל שידרשו ע"י מנהל מקרקעי ישראל.**"

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

(הדגשה שלי- ר.ק.ע).

30. גם בהליך זה, הנתבע לא עמד על זימון עו"ד XXX לעדות ביחס לאימות חתימת המנוח על גבי תצהיר מעביר.

31. בחינת תוכנו, מהותו וטיבו של תצהיר המעביר שנחתם לכאורה ע"י המנוח ביום 24.7.2001 מלמד כי אין בתצהיר זה לבדו כדי להקנות לנתבע מעמד של "בן ממשיך" וכי המסמכים הנוספים שהקרו לטיפול בחסויים נדרשה לחתום עליהם בשמו של המנוח, הם אלו שיוצרים ומגבשים את זכויות הבן הממשיך.

נוסח מסמך ההצהרה תמציתי ולקוני ואין בו התחייבות בלתי חוזרת למינוי בן ממשיך שהוא המסמך המכונן בהליך המינוי.

32. אם וככל שהייתה בתצהיר "התחייבות בלתי חוזרת" לכאורה ניתן היה להשלימה עד לגמר רישום המינוי אצל הגורמים המיישבים.
אלא שמדובר בתצהיר שאמנם לכאורה נחתם ע"י המנוח עבור בנו הנתבע, אך מלבדו לא נחתמו מסמכים נוספים בפני הגורמים המיישבים ולא נעשתה שום פניה ע"י המנוח עצמו לגורמים המיישבים (ר' ס' 21 לכתב ההגנה מטעם הסוכנות).
אין בתצהיר זה לבדו כדי ללמד כי האב המנוח מינה את הנתבע כבן ממשיך בנחלה על פי הסכם המשולש ונהלי הגורמים המיישבים (הסוכנות, הרשות והאגודה).

33. למעשה, רק לאחר שנתנה ההחלטה המשלימה בוצעה שרשרת פעולות שהכשירה את הקרקע לרישום הנתבע כבן ממשיך.

כפי שעולה מכתב ההגנה שהוגשה ע"י הרשות :

- ביום 20.10.2010 חתם הנתבע על הצהרה והתחייבות למינוי לבן ממשיך בנחלה.
- האגודה המליצה וביקשה מהסוכנות ו/או הרשות לאשר את מינוי כבן ממשיך במחלה.
- ביום 28.11.2010 חתמה הקרן לטיפול בחסויים, בשם המנוח, על הצהרה והתחייבויות בלתי חוזרת למינוי של הנתבע לבן ממשיך בנחלה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

- ביום 27.2.2011 הסוכנות שלחה הודעה לרשות לפיה ביום 23.2.2011 הנתבע מונה כבן ממשיך בנחלה וביקשה לרשום את המינוי ולא למסור את המשק לאחר ללא הוראת הסוכנות.

- ביום 13.3.2011 הרשות שלחה הודעה לסוכנות בדבר רישום הודעת המינוי.

34. ב"כ התובעות מפנה לתצהיר תשובה מטעם הגב' אביבה שוקר (ממונה בכירה לנושא חוזים בסוכנות) אשר הוגש ביום 8.2.2015, במענה לשאלות שהופנו על ידו בתמ"ש 1608-09-12.

הגב' שוקר מפרטת בתצהירה את המסמכים הנדרשים ע"י הסוכנות היהודית לצורך מינוי "בן ממשיך" בנחלה בהתאם להוראות ההסכם המשולם ונוהלי הסוכנות הכוללים בין היתר:

- מכתב הורים למינוי בן ממשיך.
- הצהרה והתחייבות המתיישבים למינוי בן ממשיך.
- הצהרה של בן ממשיך לעניין מועמדות לקבלת זכויות שימוש וחזקה בעתיד.
- שאלון למועמדים.

35. נציגת הסוכנות מבהירה כי תצהיר המעביר עליו חתום המנוח אינו מהווה חלק מהמסמכים הנדרשים ע"י הסוכנות על פי נהלי הסוכנות וההסכם המשולש לצורך מינוי "בן ממשיך".
נציגת הסוכנות מאשרת כי הסוכנות לא הייתה ממנה "בן ממשיך" בנחלה על יסוד תצהיר מעביר בלבד וכן כי מינוי "בן ממשיך" בנחלה השתכלל אך ורק לאחר חתימת הקרן לטיפול בחסויים על המסמכים למינוי "בן ממשיך" שהועברו ע"י הסוכנות.
(תצהיר הגב' שוקר מיום 14.1.2015, ר' תשובות לשאלות מס' 1, 3, 4 ו-5).

בהליך הקודם הודיע בא כוח הנתבע כי אין בכוונתו לחקור את הגב' אביבה שוקר (ראה הודעתו מיום 16.2.2015) ואף בהליך זה לא התבקש זימונה לעדות. **בכך לא נסתר האמור בתצהיר העדה.**

36. לכל האמור יש להוסיף את עדותו האותנטית של המנוח עצמו מיום 18.4.2005 בתמ"ש 12410-04 (הליך שעניינו תביעה למינוי אפוטרופוס) אשר הכחיש כי העניק את הזכויות בנחלה למי מילדיו לאחר אחרית ימיו:

" לשאלת עו"ד חביב:

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

- ש. חתמת למישהו שיקבל את הבית שלך, למישהו מהילדים?
 ת. מה?
 ש. חתמת שמישהו מהילדים שלך יקבל את הבית אחרי 120?
 ת. לא.

(עמ' 16 לפרוטוקול תשובות המנוח לשאלת עו"ד חביב ב"כ היועמ"ש).

לסיכום:

37. אין במסמך היחידי עליו חתם האב המנוח בשנת 2011 כדי להוכיח גמירות דעתו ביחס לרצון למנות את הנתבע הנתבע כבן ממשיך.

התצהיר בו המנוח ביקש לכאורה למנות את הנתבע כבן ממשיך אינו עונה על דרישות הסוכנות בהתאם להוראת אגף 55 באשר לא כולל הצהרה כי מדובר ב"התחייבות בלתי חוזרת" כנדרש ע"י הסוכנות.

הנתבע לא ביקש לזמן לעדות את עורך הדין שערך את תצהיר המעביר ואף לא ביקש להעיד את נציגת הסוכנות היהודית שאישרה כי הסוכנות לא הייתה ממנה "בן ממשיך" בנחלה על יסוד אותו תצהיר.

38. כל המקובץ מוביל למסקנה אחת כי רישום מינויו של הנתבע כבן ממשיך אצל הגורמים המיישבים, שנעשה בהתאם לפס"ד מיום 25.10.2009 ו/או החלטה מיום 10.10.2010, בטל מעיקרו.

39. לאור כל האמור נפסק בדלקמן:

א. ניתן בזאת פסק דין הצהרתי לפיו רישום מינויו של הנתבע כבן ממשיך בטל מעיקרו.

ב. הגורמים המיישבים (נתבעות 2-4) מתבקשים למחוק בספריהם את רישום שמו של הנתבע, מר פלוני כ"בן ממשיך" בנחלה מס' X מושב XXX.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17

ג. בצד קביעה זו אין זה מן הנמנע כי לנתבע עומדת תביעה כספית כנגד התובעים לפיצוי ולהשבת השקעותיו השונות במשק, השבת חובות המשק ששולמו על ידו וכו' הכל ככל שיוכח על ידו.

ד. ביחס לעתירה הנוספת בס' 74 לכתב התביעה, למכירת הזכויות במשק בהתאם לס' 114 לחוק הירושה, התשכ"ה- 1975 יש לנקוט בהליך נפרד.

בהליך זה צומצמה המחלוקת בין הצדדים לשאלה משפטית בעיקרה הנוגעת להליך מינויו של הנתבע כבן ממשיך, כאשר בענין זה הובאו ראיות, התנהלו חקירות קצרות של בעלי הדין והוגשו סיכומי הצדדים, תוך התייחסות לנושא שבמחלוקת. לאור האמור לא מצאתי להידרש במסגרת ההליך שבכותרת לסעד הנוסף וביחס לעתירה לפי ס' 114 לחוק הירושה על הצדדים לנקוט בהליך נפרד על פי שקול דעתם.

40. הנתבע מס' 1 ישלם הוצאות ההליך לתובעים 3-1 (תובע מס' 4 ביקש להימחק מכתב התביעה) בסך 45,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 30 יום וישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

41. בכך מסתיים בירור ההליך שבכותרת.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן ביום, י"ז חשוון תשפ"א, 04 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

רותם קודלר עיאש, שופטת, סגנית הנשיא

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תמ"ש 37535-07-17